

spokim klobukom na glavi. Ozira se nič naokoli, niti se ne razgovarja, le tu in tam se odkrije komu, ki ga pozdravi. Pred zadnjo hišo v vasi se ustavi. V veži pa ga pozdravi prijatelj, sosedov Janez, z gorkim sočutjem. Pové mu z drhtečim glasom žalostno novico, da je dopoldan umrla draga, ljubljena babica.

Ali bi šli radi na izlet?

Radi! — Pa kam? — In kako? — V Ljubljano, na Bled in še kam drugam? Ali peš ali z vozom po cesti ali celó z železnico?

In čemu? Izlet ne sme biti samó postopanje. Tudi ne samó posedanje po gostilnah. Na izlet gremo, da spoznamo svojo domovino in njeno lepoto. Nikakor ne zadostuje, če poznamo samo planke na domačem vrtu, ali da vemo samo za tiste kraje, ki so pol ure daleč od nas. Pesem pravi:

Ta ni možak, ta ni za rabo,
kdor tujih videl ni ljudi.

Pri železnici pa vedó, da taki potniki, kakor ste vi, niso preveč petični. Zato so pa tako dobri, da radi znižajo učencem vožnjo za 75 odstotkov vselej, kadar napravijo šolarji pod vodstvom svojih učiteljev poučne izlete ali potujejo v skupinah najmanj po 10 oseb vzajemno spoznavat in proučevat državo. Za 75 odstotkov: ali veste, koliko je to? To se pravi: kjer bi drugi plačali 20 Din, plačajo učenci samo pet Din, mesto 10 Din samo 2 Din 50 p — torej same eno četrtno tega, kar plačajo drugi.

Ali se kaj vidi na izletih? Če greste — na primer — v Ljubljano, en dan še vsega pregledati ne morete, toliko se vidi. Kar naštejmo poglobitnejše zanimivosti: muzej (zlasti za učence s kmetov), pogled v Marijanišče in njega gospodarske prostore — pa imate dovolj za eno dopoldne. Razgled raz grad in pogled v tivolski park — pa je dan v kraju! Mimgrede seveda pogledate še druga važna poslopja: cerkve in palače. Vredno je iti tudi k Sv. Krištofu na pokopališče. Ne ravno radi spomenikov, ampak zato, ker je tam pokopanih mnogo tistih mož, katerih imena berete po svojih berilih in čitankah. Ali če bi šli pogledat kako večje tovarniško podjetje? Ali razstavo raznih kmetijskih strojev, ki jih prodajajo v Ljubljani? Ali pa Bled in njegovo jezero?

Pa kaj naj vam naštevam! Vsak kraj ima nekaj takega, česar doma ne vidite. Najlepši pa je spomin na take izlete. Ta živi še leta in leta...

Dale Drvin:

Regrat.

Pozdravljen, stari znanec iz mladostnih dni!

Nič zato, če so te v neki šolski knjigi zatožili, da si nadležen plevel! Meni pa nisi bil nikdar nadležen. To moram tebi v čast povedati pred vsem svetom.

Prvič sem te srečal v skledi. Bil si ondaj še mlad in tvoji listi so bili še mehki. Sestra te je nabrala, in doma so te lepo oprali in ocedili pa so te prinesli kot salato na mizo. Precej grenak si bil ondaj res, in tisti